

Forsyningstilsynet
Sag nr. 20/01546
Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Den 17. august 2020

Dansk Erhvervs høringssvar til udkast til vejledning om aftalers markedsmæssighed på området for realisering af energibesparelser

Dansk Erhverv takker for muligheden for at komme med høringssvar på udkastet til vejledningen. Vi er enige i, at reguleringen af net- og distributionsvirksomheder skal understøtte de rigtige incitamenter, så der ikke er risiko for, at der kommer andre hensyn ind i driften end fortsat at skabe en effektiv forretning med fokus på lave tariffer og høj forsyningssikkerhed.

I denne betragtning ligger dog et hensyn til hvor mange administrative byrder, der pålægges net- og distributionsvirksomhederne (og Forsyningstilsynet), da disse i sidste ende rammer forbrugerne via højere tariffer. Derfor kan en vejledning, der øger forudberegnelighed og klarhed af administrativ praksis, som den Forsyningstilsynet har udsendt i høring vedrørende markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser være en meget god ide. En vejledning kan være med til at reducere de fremadrettede administrative byrder, regulatoriske risici og omkostninger hos regulator.

Vi er dog noget uforstående over for, at man vælger at udsende en vejledning medio 2020 om praksis for en energispareordning, som udløber ultimo 2020. At bruge så mange ressourcer på en vejledning med så begrænset et fokus og så begrænset anvendelsestid virker noget formålsløst. Dertil kommer, at forudberegneligheden i en sådan vejledning skulle ligge i, at net- og distributionsvirksomhederne skulle kunne indordne praksis ift. aftaleindgåelse og dokumentation efter de forventninger, som skitseres i vejledningen, men ved offentliggørelsen må så godt som alle aftaler og al dokumentation være indgået og udarbejdet, hvorfor vejledningen ingen værdi giver for virksomhederne eller regulator.

Samtidig kan det undre, at vejledningen godt nok giver et indblik i den lovgivningsmæssige udvikling, som udgør grundlaget for vejledningen, men ikke omsætter den til retningslinjer i forhold til praksis. Der gives ét billede af praksis for dokumentation og vurderingen af denne, selvom der i perioden fra 2012 til 2020 er sket flere betydelige skærpelser og tilføjelser i lovgivningen, som har relevans for bedømmelsen af praksis. Det efterlader et uklart billede for net- og distributionsvirksomhederne, som ikke understøtter effektiv administration.

I forhold til den skitserede brug af OECD's TPG og den udtalte præference for en indirekte omkostningsbaseret prissætningsmetode, TNMM, er det uklart for os, hvorfor Forsyningstilsynet fin-

der at denne metode er at foretrække frem for alle andre. Normalt er TNMM en metode, der anvendes til generiske (ofte interne) services, som kan generaliseres og derfor ikke stiller store krav til eksakte funktioner, aktiver og risici. Den anvendes især, når der ikke er et eksternt marked for ydelsen. Energibesparelser er dog ikke en udpræget almen ydelse og der bliver handlet med energibesparelser i et eksternt marked. Samtidig kan prissætning via TNMM give uheldige incitamenter, som ikke bidrager til omkostningsminimering, da der alene fokuseres på et avancetillæg og korrekt omkostningsallokering.

Set i dette lys er det i vejledningen beskrevne fortsat med at bruge TNMM som en generel efterprøvelsesmetode mærkværdig. En sådan praksis vil resultere i, at TNMM de facto bliver den eneste prissætningsmetode i branchen. Vi stiller spørgsmål ved om Forsyningstilsynet har hjemmel til på den måde at underkende de øvrige prissætningsmetoder, og vi finder det derudover generelt uheldigt i forhold til, at det overordnede mål må være at sikre omkostningseffektivitet.

Basis for transfer pricing er, at der er metodefrihed i forhold til de i TPG skitserede principper. En praksis, hvor der fokuseres på én metode, vil være i strid med disse retningslinjer og vil give en uheldig inkongruens i forhold til skattelovgivningen, som ellers skulle være reference for praksis også i forsyningssektoren. Også på dette punkt giver vejledningen det stik modsatte af, hvad der egentlig var formålet. Den medvirker til uklarhed, tvivlsspørgsmål og usikkerhed i forhold til, hvilke regler, der gælder, og hvornår.

Dansk Erhverv ser meget positivt på ideen om vejledninger, således de regulatoriske risici og de administrative byrder og omkostninger kan reduceres hos både virksomheder og regulator. Vejledningen om aftalers markedsmæssighed for realisering af energibesparelser rammer dog ikke plet i forhold til disse mål, og vil således ikke bidrage til at mindske de administrative byrder og øge effektiviteten i landets net- og distributionsvirksomheder.

Med venlig hilsen,

Ulrich Bang
Klima- og energichef